

HIJ LIEP LANGZAAM RICHTING HET HEK DAT DE BOERDERIJ VAN HET VELD SCHEIDDE. ZIJN LAARZEN KRAAKTEN IN HET GRAS TERWIJL HIJ OVER DE HOUTEN BALK LEUNDE. “ SHADOW!” RIEP HIJ OPNIEUW. EVEN BLEEF ALLES STIL.

Cool!! Cool!! Nu pas drong het tot mij door. Er werd aan mij geduwd. Langzaam ging mijn ooglid open. Even wist ik niet waar ik was tot ik de nog altijd penetrante geur van Ozzie opsnoof. Abrupt was ik uit mijn droom weggesleurd. “Shadow” ging er door me heen.

Wat zou er toch met hem gebeurd zijn. Dit moest ik even op een zijspoor zetten tot de nacht weer zou invallen.

Het was al wat schemerig buiten. Ik was zeker een paar uur weggedoezeld. Een rinkelend geluid zorgde ervoor dat Ozzie uit zijn luie pose opstond. Een enorme brul kwam uit zijn strot. Waar was dat nou weer voor nodig, niet wetende dat dit een dagelijks tafereel zou worden. Om gek van te worden.... Ik rekte me even goed uit voordat ik me naar de gang begaf waar Ozzie al ongeduldig stond te wachten.

Zelf kreeg ik een mooie rode riem om. Met opgeheven hoofd en staart omhoog liep ik mee naar de overkant van de weg waar een groot grasveld was.

Hier liedt ik mijn plas de vrije loop. Ozzie was wat kieskeuriger en maakte gebruik van meerdere bomen en planten. Gelukkig behoorde ik niet tot deze groep van de natuur. Ik zag al voor me hoe de plant in mekaar dook en afstierf.